

Norges Fiskarlag presenterer:

Energinetverk Fiskeflåte 2009-2010

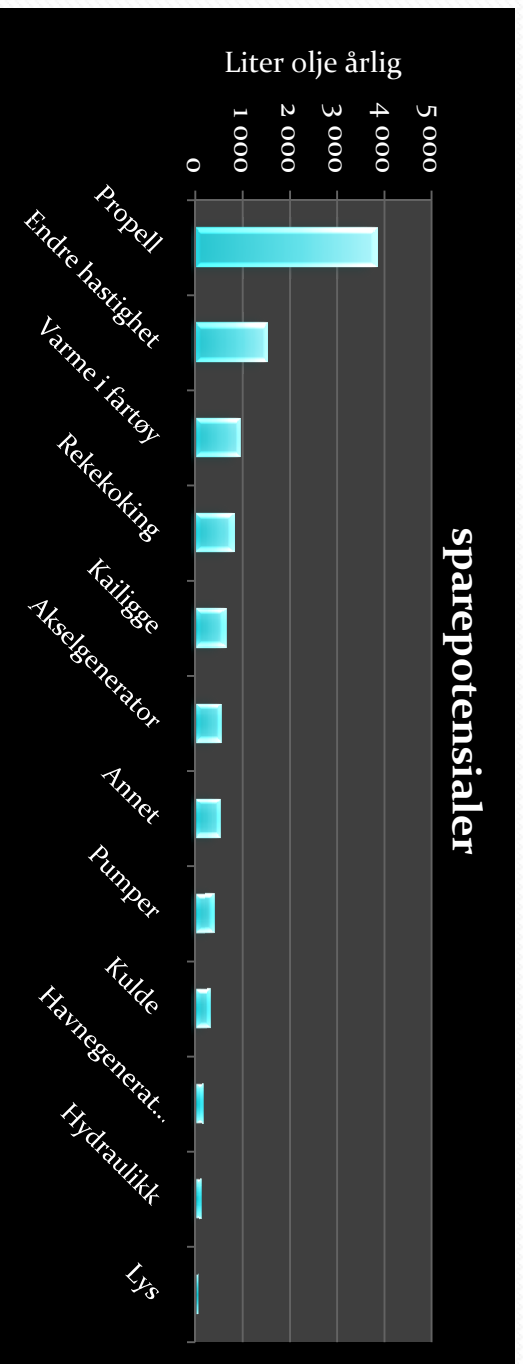
Fartøy under 22 meter

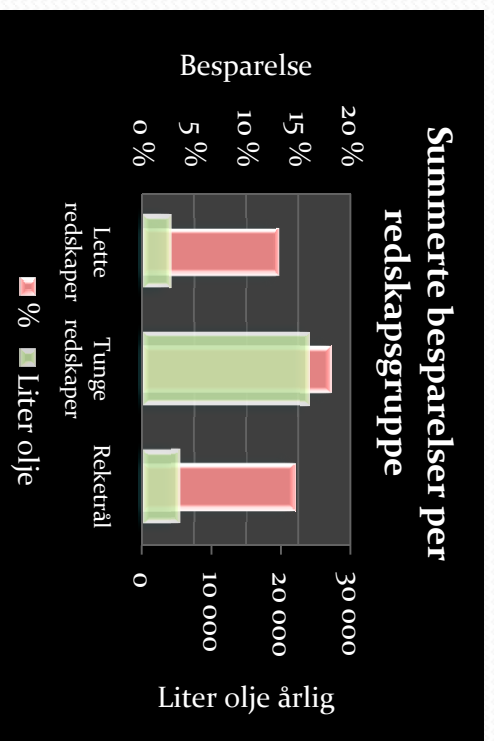
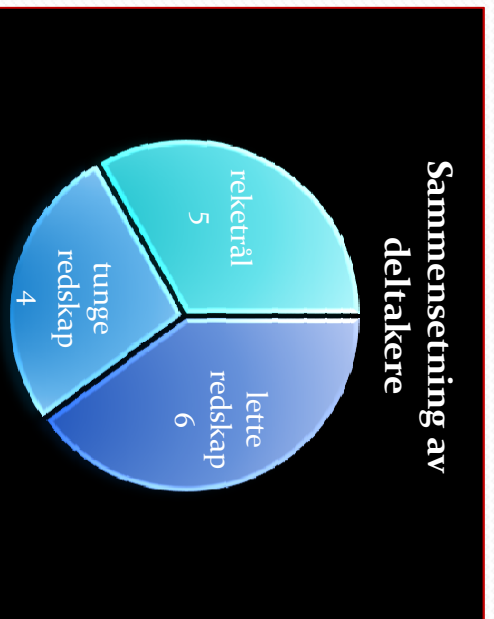
Fra snurrevad til juksafiske

15 fartøy mellom 10 og 22 meter deltok i Energinettverk Fiskeflåte 2009/2010 og spennvidden for energiforbruk var meget stor

Deltakerne bestod av fartøy med lette redskaper, tunge redskaper og fartøy som fisket hovedsakelig med reketrål. Fordeling av sparepotensial var som følger:

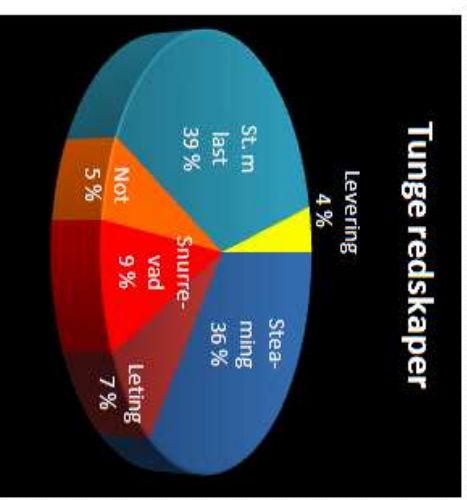
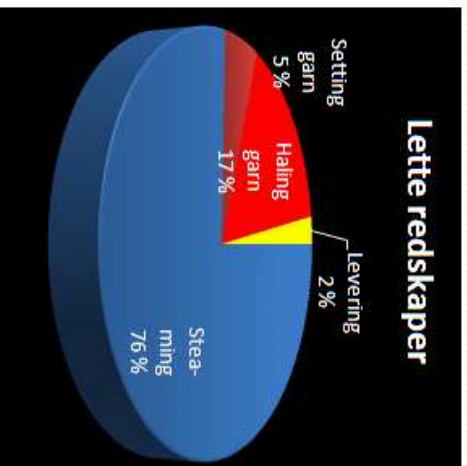
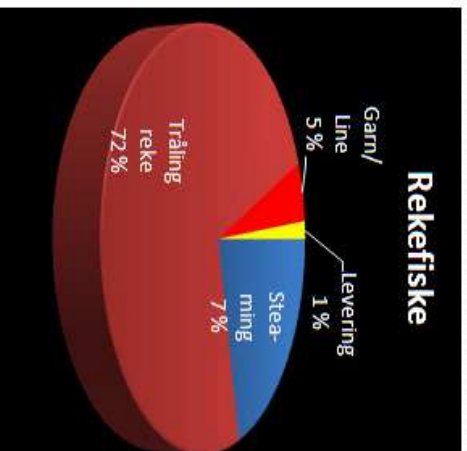

Figur 2: Besparelser per fartøy som følge av ulike tiltak. Bytte av propell gir størst besparelse, men også høyeste investeringskostnader. Endre hastighet til mest optimale driftspunkt for skrog og motor er kostnadsfritt og det tiltaket som gir størst besparelse foruten skifte av propell.

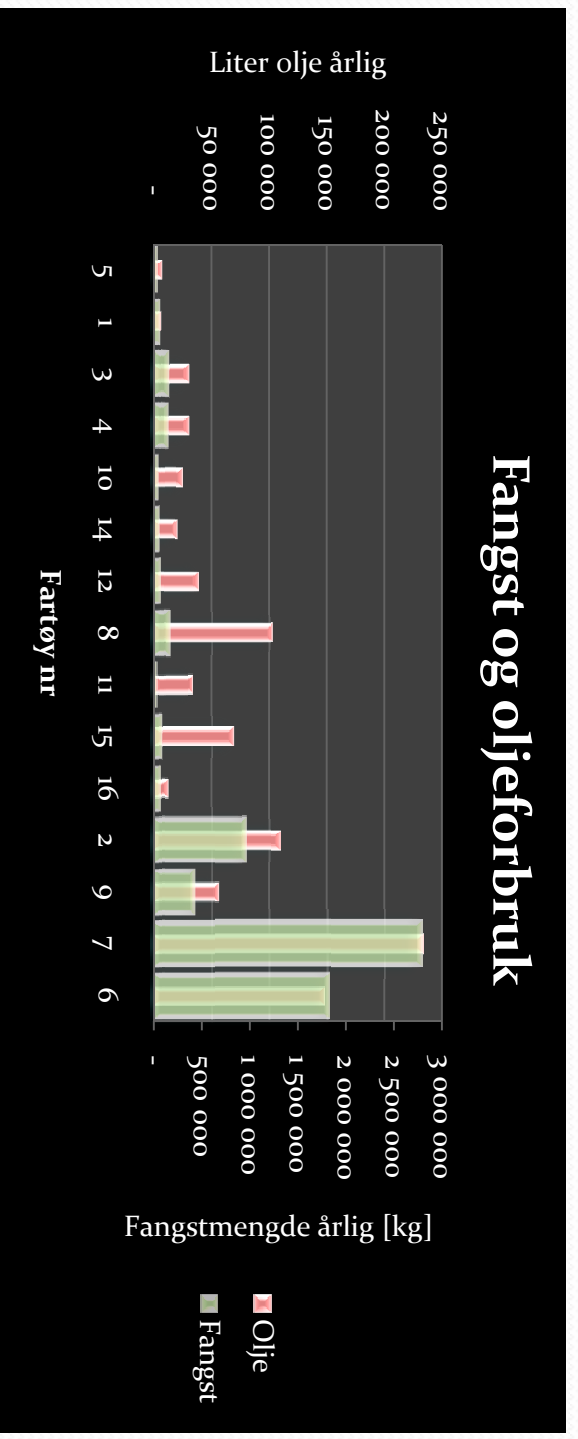
Størst sparepotensial finner vi blant fartøyene med tunge redskaper. Det er også disse som har størst oljeforbruk totalt sett.

Fordeling av energi ved bruk av ulike redskaper

Andel energi til forflytning av fartøyet er liten for rekefiske, men stor for fartøy med lette og tunge redskaper. Dette skyldes at selve reketrålingen er meget energikrevende. Fartøy med lette redskaper bruker lang tid, men meget liten energi til selve fiske, mens fartøy med tunge redskaper bruker kort tid men relativt stor mengde energi til fisket.

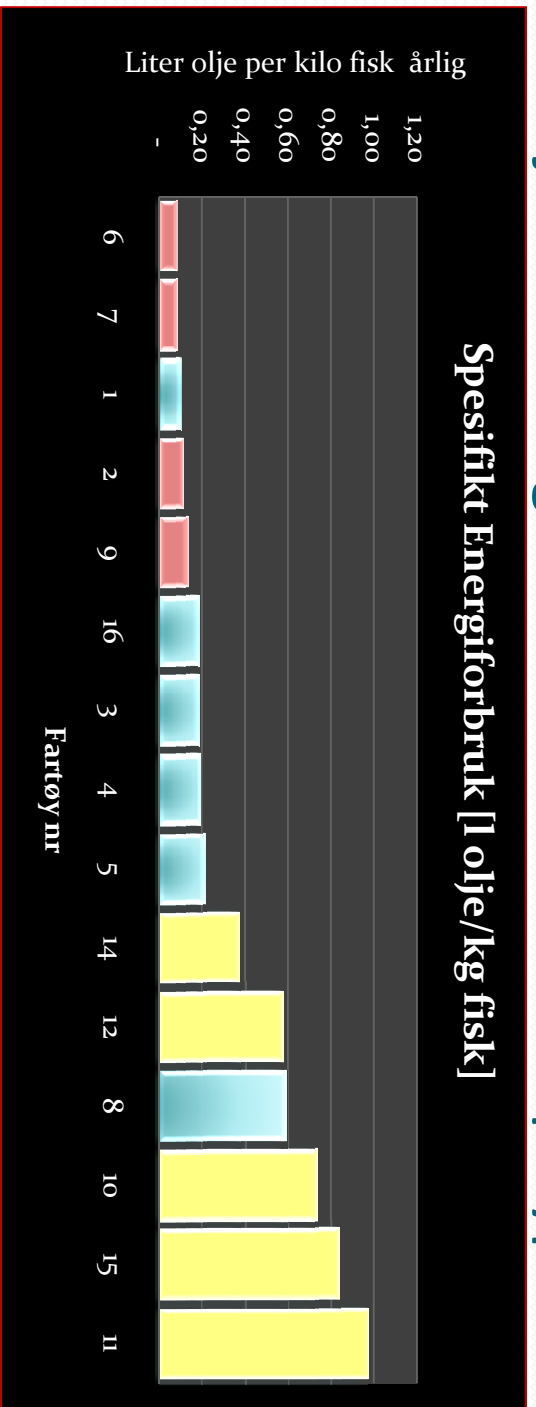
Oljeforbruket til fartøyene varierer, men tilsynelatende ikke i takt med fangstmengde, men mer i sammenheng med forbruk under steaming. Dette understreker viktigheten av å ha fokus på fremdriftssystem, økonomifart. Størst utslag hadde forbruk under marsjart for fartøy med lette redskaper da forbruk under fiske i utgangspunktet er meget lavt. Potensialet er mellom 10 og 20 % av årsforbruket.

Fangst og energiforbruk 2010. Fartøyene er sortert etter tonnasje i stigende rekkefølge

Forskjeller i energibruk for ulike redskapstyper

Spesifikt Energiforbruk [l olje/kg fisk]

Spesifikt energiforbruk fordeler seg ulikt for ulike typer redskap. Røde søyler er tunge redskaper som ringnot, snurrevad og autoline, blå søyler er fartøy med lette redskaper som garn, line, teiner og juksa, mens gule søyler representerer reketrål. Merk at noen reketrålere også fisket en torskekvote, hvilket senket energiforbruket.

Spesielle funn:

Speedsjark

De to speedsjarkene som driver med lette redskaper hadde ulike fremdriftssystem med hhv. en og to motorer. Det fantes visse tydelige forskjeller, men resultatet over året ble likt (nr 3 og 4 i figuren over). Fartøyene skiller seg fra konvensjonelle fartøy med mer fisketid og større forbruk under steaming. Spesifikt energiforbruk er imidlertid som hos konvensjonelle fartøy.

Autoline

Et av fartøyene driver med autoline fra et relativt lite fartøy. Båten er i utgangspunktet bygget som en speedsjark med planende skrog, men den ekstra vekten av autolinemagasin og støtteutstyr gjør at fartøyet fungerer som et deplasementskrog. Fangsteffektiviteten er meget god og er nesten på nivå med not og snurrevadfartøy.

Reketrål

De fleste reketrålfartøyene fisket også en torskekvote i løpet av 4-5 uker med et meget lavt energiforbruk. Dette står i sterk kontrast med det meget energikrevende rekefisket de bedriver resten av året. Imidlertid er det mulig å effektiviserer rekefisket. Dette ble bevist av at det ene fartøyet som ikke hadde torskekvote klarte å prestere det laveste energiforbruket av alle reketrålerne.

Les mer i rapporten "Resultater Energinettverk Fiskeflåte 2009-2010 –Kystflåten under 22 meter" (FHF nr 900067).